

gamle Sædomsfrivningsregler, baade efter Loven af 19de Februar 1861 og Loven af 12te Januar 1858, vedblive at bestaae, saa at den i disse Love nærmere bestemte Deel af Medhjælpssummerne indtil videre bliver at opføre i Genhold til de gamle Sædomsfrivningsregler. Derfor denne Opfattelse imidlertid staaer fast, saa kan man muligviis lade være at røre ved nærværende Lovforslag ogsaa til 3die Behandling. Men ialtsald vil jeg dog bede den høitærede Finantsminister om forinden noie at overveie dette Spørgsmaal. Der er maaskee dem, som ville mene, at hvis Meningen er den angivne, saa er det en mærkværdig Synderlighed, som ikke godt kan staae urørt hen. Jeg for mit Vedkommende vil dog ikke tage noget Initiativ i saa Henseende, naar man blot kommer til fuld Klarhed. Derfor Meningen af § 9 derimod skulde være den, at man derved strøg alle de gamle Bestemmelser i de ældre Love bort, saa troer jeg rigtignok, at man maatte have en udtrykkelig Regel derfor.

Saalænge dette Forhold nu staaer saaledes hen, saa kan jeg iøvrigt, som allerede før yttret, forat vi ikke skulle behøve at sende nærværende Lovforslag tilbage, personlig være meget tilbøielig til at stemme for dettes uforandrede Vedtagelse, saaledes som den høitærede Finantsminister jo aabenbart tilraadede Thinget, og altsaa at stemme mod alle de stillede Ændringsforslag. Der er nogle af disse, som jeg derhos under alle Omstændigheder havde ifinde at stemme imod. Jeg ventte ikke, at mine ærede Collegaer fra Kjøbenhavn ville være villige til at tage deres Ændringsforslag tilbage; det skulde glæde mig, om de ville gjøre det; men efter den Motivering, hvormed de have ledsaget deres Forslag, tør jeg ikke gjøre nogen Henskylling til dem derom, saaledes som et andet æret Medlem (Moug) har gjort. Hvad særlig angaaer det af den ærede 1ste Landssthingsmand for Kjøbenhavn (Madvig) stillede Forslag, da troer ogsaa jeg at turde have nogen Mening om, hvad der passer i en Lov eller ei. Men, skjøndt jeg nu villig skal erkjende, at det efter strenge Former er noget paafaldende, at den i § 7 optagne Bestemmelse er kommen ind i samme, saa fore-

kommer det mig dog, at man ingenlunde altid kan eller bør tage Hensyn til Formen saa strengt, at man ikke gjerne kan taale, at en saadan nærmere Bestemmelse optages i en Paragraph, der dog, som den høitærede Minister mindede om, iforveien indeholdt den rigtige Bestemmelse, at Skatten af den egentlige Embedsrang skal falde bort. Det staaer dog i en vis naturlig Forbindelse hermed, at der heller ikke skal kunne paalægges Embedsmændene nogen anden Rangskat gennem en Rang, som ikke er knyttet til deres Embede. Min ærede 1ste Collega for Kjøbenhavn har maaskee ikke seet Sagen fra denne Side, men, saaledes seet, er der dog virkelig en vis naturlig Sammenhæng tilstede. Idet det forbydes at give Embedsmændene nogen personlig Rang, forbydes det nemlig ogsaa ad denne Veie at paalægge Embedsmændene Rangskat, og dette hører dog virkelig med ind under Embedsmændenes oconomiske Kaar. Men selv om ikke saa var, saa vilde jeg dog virkelig ikke med Hensyn til dette Punkt, hvorpaa der nu engang lægges Vægt fra forskjellige Sider, have nogen Betænkelighed ved at stemme for Lovforslaget uforandret. Jeg skal iøvrigt ikke forbyde mig i de Forhandlinger, der ere blevne førte, men een Ting vil jeg dog sige, og det er, at der er stor Forskjel paa visse almindelige Bestemmelser om Rang, og saa individuelle Rangophøielser. Denne Bemærkning retter jeg nærmest til det ærede 9de kongevalgte Medlem (Sischer). — Jeg kan heller ikke stemme for de Ændringsforslag til § 7, som ere stillede af en anden æret Collega, som sidder her tilhøire for mig (Schmann), og det af den Grund, at jeg troer, at de deri omhandlede Forhold meget vel kunne ordnes ad Anordningsveien. Jeg troer ikke, at det paa nogen Maade er nødvendigt, og jeg troer tildeels heller ikke, at det er rigtigt, at Lovgivningen indeholder saadanne Bestemmelser som dem, der ere omtalte i det af ham under Nr. 3 til § 7 stillede Forslag. Det forekommer mig, at den høitærede Minister har Ret, naar han siger, at det er en Sag, som nærmest hører ind under den kongelige Anordningsmyndighed. — Tilbage staaer at omtale Ændringsforslagene til § 12. Med